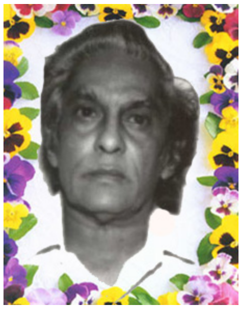

అడుగో అతడే హంతకుడు

- కొమ్మూరి సాంబశివరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

5

డిటెక్టివ్ యుగంధర్ కన్సల్టింగ్ రూంలో రివాల్వింగ్ కుర్చీలో కూర్చుని దినపత్రిక చదువుతున్నాడు. అతని అసిస్టెంట్ రాజు ఆ గదిలోనే బల్లవెనక కూర్చుని ఉత్తరాలు టైపు చేస్తున్నాడు.

కాలింగ్ బజర్ చప్పుడు అయింది.

రాజు వెళ్ళి నిముషంలో తిరిగి వచ్చి "ఎవరో చలపతిరావు, ఆయన కుమార్తె పార్వతి వచ్చారు. మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలిట" అన్నాడు యుగంధర్‌తో.

"ఎందుకో చెప్పారా?"

"లేదు. మీతోనే మాట్లాడాలన్నారు."

"తీసుకురా" అని యుగంధర్ చెప్పగానే రాజు వెళ్ళి క్షణంలో తిరిగి వచ్చాడు.

"ఈయన చలపతిరావుగారు. బెంగుళూరు గవర్నమెంట్ ఉద్యోగి. ఈమె పార్వతిగారు. ఆయన కుమార్తె, వీరే యుగంధర్" అని రాజు పరిచయం చేశాడు.

"కూర్చోండి" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిమ్మల్ని గురించి ఎంతో విన్నాను. మీ ఫోటోలు కూడా పత్రికల్లో చూశాను. ఎన్నడూ కలుసుకునే అవకాశం లేకపోయింది" అన్నాడు చలపతిరావు.

"నన్ను కలుసుకోవలసిన అవకాశం రావాలని కోరుకోవడం మంచిది కాదేమో" అన్నాడు యుగంధర్ నవ్వుతూ.

"యు ఆర్ కరెక్ట్" అని చిన్నగా నవ్వి "ఇటువంటి చిన్నకేసులు మీరు తీసుకోరనీ, మీకు వ్యవధి వుండదనీ అమ్మాయికి చెప్పాను. కానీ వినిపించుకోలేదు. మీరే చెపితే తృప్తిపడుతుంది" అన్నాడు చలపతిరావు.

"ఏమిటా కేసు?" అడిగాడు యుగంధర్.

చలపతిరావు గొంతు సవరించుకున్నాడు. "డాక్టర్ శ్రీనివాస్ నా అల్లుడు. పార్వతి ఆయన భార్య. వారం రోజుల క్రితం నా అల్లుడు కారు ప్రమాదంలో మరణించాడు."

యుగంధర్ తలవూపాడు.

"ముగ్గురు పిల్లలు. మంచి ప్రాక్టీసున్నది అతనికి. పోలీసులు దర్యాప్తు చేసి డాక్టరు శ్రీనివాస్ ఆత్మహత్య అయినా చేసుకునుండాలి లేదా హత్య అయినా చేయబడి వుండాలి అన్నారు."

"రెండింటిలో ఏదో నిశ్చయించారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆత్మహత్య అని నిన్ననే నిశ్చయించారు."

"అలాగా" అన్నాడు యుగంధర్.

"భర్త ఆత్మహత్య చేసుకుని మరణించాడని అంటే పార్వతికి ఎలా వుంటుందో మీరు ఊహించగలరనుకుంటాను. రేపు పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయ్యాక వాళ్ళకి ఎలా వుంటుంది? తండ్రి ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి తల్లి కారకురాలేమోననే అనుమానం కలుగుతుంది. అవునా?"

"చెప్పండి" అన్నాడు యుగంధర్.

"తన భర్త ఆత్మహత్య చేసుకునుండడని పార్వతి నిశ్చయంగా నమ్ముతోంది. ప్రమాదవశాత్తూ మరణించి వుండాలి లేదా హత్యచేయబడి వుండాలి అంటోంది."

"డాక్టరుగార్ని హత్య చేసేటంత ద్వేషించే విరోధులు వున్నారా ఆయనకి"

"లేరనుకుంటాను. ఉన్నా మాకు తెలియదు. ఆత్మహత్య చేసుకునుంటే దానికి కారణమూ తెలియడంలేదు. పోలీసులూ చెప్పలేకుండా వున్నారు. మీరు యీ కేసు దర్యాప్తు చెయ్యాలనీ, డాక్టర్ మరణానికి నిజమైన కారణం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనీ పార్వతి మిమ్మల్ని కోరడానికి యిక్కడికి వచ్చింది" అన్నాడు చలపతిరావు.

"సామాన్యంగా యిటువంటి విషయాలలో పోలీసులు పొరపాటు పడరు. ఏక్సిడెంట్ అయినదీ, ఆత్మహత్య అయినదీ, హత్య అయినదీ నిశ్చయించేందుకు పోలీసు శాఖలో ఆ విషయానికి సంబంధించిన నిపుణులున్నారు. ఆత్మహత్య అని పోలీసులు నిశ్చయించారంటే వాళ్ళకి తగిన ఆధారాలుంటాయి. కారణం మీకు చెప్పక పోవడానికీ కారణం వుండి వుండవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

అప్పటివరకూ పార్వతి ఒక్కమాట మాట్లాడలేదు. యుగంధర్ని చూసి "డిటెక్టివ్ ఇన్స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావుగారుట. ఆయన శక్తిసామర్థ్యాలను నేను శంకించడంలేదు కానీ సూచనగా ఆయన నా భర్త ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి కారణం చెప్పారు. అది నమ్మశక్యంగా లేదు" అన్నది.

"ఏమిటా కారణం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మరొక స్త్రీచే ఆకర్షించబడి నా భర్త ఆమెకి దాసుడయి నన్ను విడవలేక, ఆమెనీ విడవలేక, ఆ యిరకాటంలోపడి బతకలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నారని."

"అలా జరిగి వుండకూడదా?" అడిగాడు యుగంధర్.

తల విదిలించింది పార్వతి. "ఆరునెలల నించీ మావారు ఎవరో యింకో స్త్రీతో తిరుగుతున్నారని నాకు తెలుసు. నాకు తెలుసునని ఆయనకీ తెలుసు. ఆ విషయం నేను కానీ, ఆయన కానీ ఎన్నడూ ప్రస్తావించలేదు. ఆయనని నేను పల్లెత్తుమాట అనలేదు. ముగ్గురు పిల్లల తల్లిని. వాళ్ళ పోషణలో యింటి బాధ్యతల్లో నాకు సరిపోతుంది. ఆయనతో సరదాగా షికార్లకి తిరగడానికి తీరికవుండేదికాదు. ఆయన కులాసాగా, సంతోషంగా వుంటే నేను బాధపడే మనిషిని కాను" అన్నది పార్వతి.

"ఆయన మరొక స్త్రీతో సంబంధం పెట్టుకున్నా మీరు పోట్లాడలేదు కనుక ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకోవలసిన అవసరం లేదంటారు. అవునా?"

"అవును."

"మీ వల్ల కాకపోయినా ఆమెవల్ల ఆత్మహత్య చేసుకునుండవచ్చుగా?" అడిగాడు యుగంధర్.

పార్వతి తలవూపింది. "అందుకే మిమ్మల్ని దర్యాప్తు చెయ్యమని కోరుతున్నారు. ఆమె ఎవరో తెలుసుకోవాలని కూడా నాకు లేదు. కానీ ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకునుంటే కారణం తెలుసుకోవాలి" అన్నది పార్వతి.

ఆమె కళ్ళలోంచి నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.

యుగంధర్ నిముషం పాటు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు. పార్వతిని చూస్తేనే తెలుస్తుంది ఆమె సాధ్వి అనీ, సుగుణవతి అనీ, భర్తే దైవంగా పిల్లలే ప్రపంచంగా తలుస్తూ సంసారం చక్కదిద్దుకునే ఆడది అని.

"ఇటువంటి వ్యవహారాలు ఎక్కువగా కెలికి దర్యాప్తు చెయ్యడం మంచిది కాదేమో" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఇంతకన్నా ఎవరు ఎక్కువ కెలుకుతారు. తల గ్గిరున తిరిగిపోతోంది. నేనేం నేరం చేశాను? ఆయన నన్ను వదిలించుకోవడానికి ఆత్మహత్య చేసుకున్నారా? యుగంధర్‌గారూ! దయచేసి మీరు దర్యాప్తు చేసి నిజం తెలుసుకోవాలి. నాకోసం కాదు. నా పిల్లల కోసం" అని పార్వతి వెక్కి వెక్కి ఏడవసాగింది.

"ఊరుకోండమ్మా నేను దర్యాప్తు చేస్తాను. నాకు సాధ్యమైతే నిజం తెలుసుకుంటాను. నా దర్యాప్తుకి ఉపయోగపడే సూచనలు ఏమైనా యివ్వగలరా?"

"నేను ఏం సూచనలు యివ్వగలను? ఆయన క్లినిక్ పానగల్ పార్కు దగ్గిరున్నది. అంతే. అంతకన్నా నాకేం తెలియదు."

"ప్రైవేటు ప్రాక్టీసేనా? ఏదయినా ఆస్పత్రిలో కూడా పని చేసేవారా?"

"ప్రైవేట్ ప్రాక్టీసే."

"క్లినిక్ మాత్రమేనా? నర్సింగ్ హోం కూడా వున్నదా?"

"నర్సింగ్ హోం లేదు. పొద్దున్న మౌంట్ రోడ్డు, సాయంకాలం త్యాగరాయ నగర్ క్లినిక్‌లో వుండేవారు."

"నెలకి రాబడి ఏ మాత్రం వుండేది?"

"వెయ్యికి పైగా వుండేది."

"నర్సులు కానీ, కాంపౌండర్లు కానీ క్లినిక్‌లో పనిచేసేవారా?"

"కాంపౌండర్, నర్సు అంతా ఒకే మనిషి ఎమిలీ. పొద్దున్నే మౌంట్ రోడ్‌కి, సాయంకాలం త్యాగరాయ నగర్‌కి వచ్చేది."

"ఆరు నెలలుగా మీ భర్త మరొక స్త్రీతో సంబంధం పెట్టుకున్నట్లు చెప్పారు. ఆమె ఎమిలీ అయ్యుండవచ్చా?" అడిగాడు యుగంధర్.

పార్వతి మొట్టమొదటిసారి నవ్వింది. "కాదు. ఎమిలీకి యాభై ఏళ్ళుంటాయి" అన్నది.

"మీ వారు ఎవరో యింకో స్త్రీతో స్నేహంగా వున్నారని మీరు అన్నారు. ఆ విషయం మీకు నిశ్చయంగా తెలుసా? ఎలా తెలుసు?"

"నిశ్చయంగా తెలియడం అంటే? ఇటువంటి విషయాలు నిశ్చయంగా ఎలా తెలుస్తాయి, ఆయన చెపితే తప్ప. ఆయన చెప్పలేదు సరికదా ఎన్నడూ ఆ విషయం మాట్లాడలేదు. వీలయినంత వరకూ నాకు తెలియకుండా వుండాలని రహస్యంగా వుంచడానికి ప్రయత్నించారు."

"అయితే ఎలా తెలిసింది?"

"సిక్స్‌త్ సెన్స్ అయ్యుండవచ్చు, ఇంట్యూషన్ అయ్యుండవచ్చు. రాత్రిళ్ళు ఆలస్యంగా వచ్చేవారు యింటికి. క్లినిక్‌కి ఫోన్ చేస్తే అక్కడ వుండేవారు కారు. ఏ అర్జంటు కేసో వచ్చి వెళ్ళివుంటారని అనుకునేదాన్ని మొదట్లో. చాకలాడికి బట్టలు వేస్తున్నపుడు కోటు జేబులో ఎండిపోయిన మల్లెపువ్వులు, పాంటు జేబుల్లో ఆడవాళ్ళ చిన్న సిల్కురుమాళ్ళు, ఆయన దగ్గిర కొత్త సెంట్ వాసన. యిలాటివే. వీటిని బట్టే అనుమానం కలిగింది. ఆఖరిదాని పుట్టినరోజునాడు సాయంకాలం త్వరగా యింటికి రమ్మని మరీ మరీ చెప్పాను క్లినిక్‌కి వెళుతున్నప్పుడు. అయినా చాలా ఆలస్యంగా, అది నిద్రపోయిన తర్వాత రాత్రి పన్నెండు గంటలకి ఇంటికి వచ్చారు. నా పిల్లలమీద ఒట్టేసి చెపుతున్నాను. ఆ వేళ కూడా నేను ఆయన్ని ఒక్కమాటా అనలేదు. అసలు ఏమీ అడగలేదు. ఏదో అర్జంటు కేసు వచ్చివుంటుంది అని

నేనే అన్నాను. ఆయన తలవూపారు. ఆయన జీవితంలోకి యింకో స్త్రీ వచ్చిందని నాకు తెలిసినా ఆ విషయం చర్చించడం నాకు ఇష్టంలేదు. ముగ్గురు పిల్లల తల్లిని, పిల్లలకోసం యింటిని నరకంగా మార్చదలుచుకోలేదు. నా బాధ నాది. నేను గొడవ చేస్తే ఆయన మరింతగా ఆ యింకో స్త్రీ చేత ఆకర్షింపబడతారని తెలుసు. నేను ఏమీ తెలియనట్లు వూరుకుంటే కొన్నాళ్ళకి విసుగెత్తి ఆయనే ఆమెని వదిలేస్తారు. ఇలాటి కారణాలవల్లే నేను ఆ యింకో స్త్రీ గురించి ఆయనతో తగాదా పెట్టుకోలేదు" అన్నది పార్వతి.

"ఆమె ఎవరో మీకు సూచనగానైనా తెలియదన్నమాట" అడిగాడు యుగంధర్.

"తెలియదు" అన్నది పార్వతి.

"నేను యివాళే దర్యాప్తు ప్రారంభిస్తాను. ఒకటి రెండురోజుల్లో మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాను" అన్నాడు యుగంధర్.

చలపతిరావు గొంతు సవరించుకుని "మీ ఫీజు?" అడిగాడు.

"వివరాలు నా అసిస్టెంట్ రాజు చెపుతాడు" అన్నాడు యుగంధర్.

6

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్ కేసు మీరు దర్యాప్తు చేస్తున్నారని ఎ.సి. చెప్పారు" అన్నాడు డిటెక్టివ్ యుగంధర్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు గదిలోకి వెళ్ళి.

"కూర్చోండి యుగంధర్! అవును. నేనే దర్యాప్తు చేశాను. మీకేమిటి ఆ కేసులో ఇంట్రస్టు?" అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్ భార్య పార్వతీదేవి నన్ను దర్యాప్తు చెయ్యమనీ, నిజం తెలుసుకోమనీ కోరింది."

డిటెక్టివ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు నవ్వాడు. "తెలుసుకోవడానికి, మీరు దర్యాప్తు చెయ్యడానికి ఏమీలేదు. చాలా సింపుల్ కేసు" అన్నాడు.

"అలాగా! వివరాలు చెపుతారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌కి జయంతి అనే అమ్మాయితో ఎనిమిదినెలల క్రితం పరిచయం అయింది. ఆ జయింతి సి.టి కాలేజీలో బి.ఏ ఫైనల్ చదువుతోంది. హాస్టలులో వుంటోంది. ఆ అమ్మాయి తండ్రి మధురలో వ్యాపారస్తుడు. బాగా డబ్బున్నవాళ్ళు. ఒకరోజు సాయంకాలం జయంతి త్యాగరాయ నగరంలో డాక్టర్ శ్రీనివాస్ క్లినిక్ ముందు రోడ్డుమీద కాలుజారి పడిందట. సరిగ్గా ఆ సమయానికి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ క్లినిక్‌లోంచి బయటికి వస్తున్నాడుట. వెంటనే డాక్టర్ శ్రీనివాస్ జయంతి కాలు పరీక్ష చేసి, కట్టుకట్టేందుకు తన క్లినిక్‌లోకి తీసుకెళ్ళాడుట. అలా ఆవేళ డాక్టర్‌కీ, జయంతికి పరిచయం అయింది. ఆ తర్వాత కాలికి కట్టు కట్టించుకునేందుకు జయంతి డాక్టర్ క్లినిక్‌లోకి రోజూ సాయంకాలం వచ్చేదిట. అలా ప్రారంభమైంది వాళ్ళ స్నేహం. మధ్య వయస్కుడు, ముగ్గురు పిల్లల తండ్రి అయిన డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌లో జయంతికి ఏం ఆకర్షణ కనపడిందో మనకు తెలియదుకాని, వారం రోజులలోపున డాక్టరూ, జయంతీ ప్రేయసీ ప్రియులు అయ్యారు" అని గుక్క తిప్పుకోకుండా చెప్పాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఈ వివరాలన్నీ మీకు ఎవరు చెప్పారు?"

"నర్సు ఎమిలీ చెప్పింది. భార్యకి తెలియకుండా తన ప్రేమాకలాపం చాలా రహస్యంగా ఉంచడానికి డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ప్రయత్నం చేశాడుట. నర్సు ఎమిలీ కూడా పార్వతితో చెప్పలేదు."

"జయంతి హాస్టలులో వుంటోంది కదా! విచ్చలవిడిగా డాక్టర్‌తో తిరుగుతూ వుంటే హాస్టల్ మాట్రన్ ఊరుకున్నదా?"

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌తో స్నేహం అయిన పదిరోజుల తర్వాత జయంతి హాస్టల్లోంచి వచ్చేసింది. మైలాపూరులో స్నేహితుల యింట్లో వున్నది."

"మరి ఆమె తండ్రి అడగలేదూ, ఎందుకు హాస్టల్లోంచి వచ్చేశావని?"

"హాస్టలు భోజనం తనకి పడలేదనీ, తన స్నేహితురాలి యింట్లో వుంటాననీ, నెలకి యింత అని వాళ్ళకి డబ్బు యిస్తాననీ తండ్రికి ఉత్తరం రాస్తే ఆ పెద్దమనిషి కూతురు రాసింది నమ్మి సరేనన్నాడు."

"ఎవరా స్నేహితురాలు? డాక్టర్ స్నేహితులా? జయంతి స్నేహితులా? పెళ్ళికాని పిల్ల అలా తిరుగుతే వాళ్ళు ఎందుకు ఊరుకున్నారు?"

"వాళ్ళు డాక్టర్ స్నేహితులు. విచిత్రమైన దంపతులు. నీతిని గురించీ, స్త్రీ పురుషుల సంబంధం గురించీ వాళ్ళ అభిప్రాయాలు అవకతవకగా వున్నాయి. డాక్టర్‌కీ, ఆ అమ్మాయికీ యిష్టమైతే వాళ్ళు సుఖంగా వుండడం ఎవరూ అభ్యంతర పెట్టకూడదని వాళ్ళ అభిప్రాయమట. వాళ్ళకి ఏమీ పట్టలేదు. నా అనుమానం జయంతి నెలకి యిచ్చే ఎనభై రూపాయలకి ఆశపడ్డారని."

"వాళ్ళు ఎవరు? అతనికేం ఉద్యోగం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఆయన పేరు సుబ్బరామయ్య. రిటైర్ అయిన హెడ్‌క్లర్కు. అతని భార్య కొన్నాళ్ళపాటు ఉద్యోగం చేసి అనారోగ్యం వల్ల ఉద్యోగం మానేసింది. వాళ్ళకి పిల్లలు లేరు. అతని ఫించన్ డబ్బు వాళ్ళ జీవనాధారం."

యుగంధర్ తలవూపి "డాక్టర్ శ్రీనివాస్ జయంతి అనే అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. సుబ్బరామయ్య పుణ్యమా అంటూ ఆ అమ్మాయిని వాళ్ళ యింట్లో అట్టే పెట్టి గుట్టుగా ప్రణయం సాగిస్తున్నాడు. అటువంటప్పుడు తన ఆత్మహత్య ఎందుకు చేసుకోవాలి?" అడిగాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ స్వరాజ్యరావు కాస్త విసుగ్గా యుగంధర్ని చూసి "ఆత్మహత్య చేసుకునే వాళ్ళందరూ ఆ సమయంలో మనస్సు స్థిమితంగా లేకే చేసుకుంటారు అని మీకూ తెలుసు. తన భార్యకీ, పిల్లలకీ అపచారం చేస్తున్నాననే చింతతోనో లేక ఆ జయంతి అతన్ని ఏదో చిక్కుల్లో పెట్టడంవల్లో అతను ఆత్మహత్య చేసుకునుంటాడు" అన్నాడు.

"జయంతి ఏమన్నది? డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ఎందుకు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్నది?" అడిగాడు యుగంధర్.

"జయంతి కనపడడంలేదు" చెప్పాడు యిన్‌స్పెక్టర్ చల్లగా.

"వాట్ జయంతి కనపడడంలేదా? ఏమైంది?" అడిగాడు యుగంధర్ ఆశ్చర్యంతో.

"డాక్టర్ శ్రీనివాస్ ఆత్మహత్య చేసుకున్న రాత్రినించీ జయంతి కూడా కనపడడంలేదు."

"ప్లీజ్ వివరంగా చెప్పండి."

"ఏమున్నది చెప్పడానికి? డాక్టర్ శ్రీనివాస్ మరణించినది జూలై ఎనిమిదో తేదీ. అదే రోజు ఎనిమిది గంటలకి తను ఊరికి వెళ్ళిపోతున్నానని సుబ్బరామయ్యకీ, అతని భార్యకీ చెప్పి, సామానులన్నీ సర్దుకుని జయంతి వెళ్ళిపోయిందిట."

"తండ్రి ఇంట్లో లేదా?"

"లేదు. అక్కడకు వెళ్ళలేదు. పాపం ఆ తండ్రి చాలా ఖంగారుగా వున్నాడు."

"సుబ్బరామయ్య యింటినించి ఒక్కతే వెళ్ళిందా? ఎలా వెళ్ళింది? టాక్సీలోనా?"

"అవును. టాక్సీ డ్రైవర్ని పట్టుకున్నాము. జయంతిని ఆ రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి సెంట్రల్ స్టేషన్‌లో దింపానని చెప్పాడు."

"ఏ ఊరికి టిక్కెట్టు కొన్నదీ తెలియలేదా?"

"లేదు. మూడవక్లాసు టిక్కెట్టు కొనుండాలి. బుకింగ్ క్లర్క్ చెప్పలేకపోయాడు. దీన్నిబట్టి డాక్టర్ శ్రీనివాస్‌కీ, జయంతికీ ఏదో తగాదా వచ్చిందనీ, అందువల్లే ఆయన ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడనీ నేను అనుకుంటున్నాను."

"ఐ యామ్ సారీ. అలా వూహించడం నా నైజం కాదు ఇన్స్పెక్టర్. యీ కేసుని గురించిన వివరాలు వ్రాసిన రిపోర్టు వున్నదా? మొదటినించీ అంటే ఏక్సిడెంట్‌కి సంబంధించిన వివరాలు అన్నీ."

"ఓ ఎస్. ఇక్కడే నా బల్ల సొరుగులోనే వున్నది" అంటూ ఇన్స్పెక్టర్ ఒక పొడుగాటి కవరు తీసి యుగంధర్‌కి యిచ్చాడు.

"మళ్ళీ వస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్ లేచి నిలబడి.

"ప్లీజ్ యుగంధర్ సులభంగా, ముక్కుకి సూటిగా వున్న కేసుని దయచేసి కలగాపులగం చెయ్యకండి" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ నవ్వుతూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments